

- 2) Skal henvisningen i artikel 13 i forordning nr. 1346/2000 til bestemmelserne i *lex causae* med henblik på at fastlægge, hvorvidt »denne lovgivning i det pågældende tilfælde ikke åbner nogen mulighed for at anfægte denne handling«, fortolkes således, at den part, som har bevisbyrden, skal godtgøre, at *lex causae* i den konkrete situation ikke på et generelt og abstrakt plan fastlægger retsmidler til at anfægte en angiveligt skadelig handling som den i sagen omhandlede — betaling af en kontraktmæssig gæld — eller således, at den part, som har bevisbyrden, skal godtgøre, at i det omfang en sådan form for handling kan anfægtes i henhold til *lex causae* er de materielle betingelser — der afviger fra dem i *lex fori concursus* — ikke opfyldt, for at anfægtelsen kan tages til følge i den verserende sag?
- 3) Kan den ved artikel 13 i forordning nr. 1346/2000 indførte undtagelsesordning — henset til formålet med bestemmelsen, dvs. at beskytte parternes ikke kulpøse forventning om, at handlingen i henhold til *lex causae* er uomstødelig — finde anvendelse også i det tilfælde, hvor kontraktparterne har hjemsted i en og samme medlemsstat, hvis lovgivning forventes at blive *lex fori concursus* i tilfælde af en af parternes insolvens, men parterne ved en klausul om valg af lovgivningen i en anden medlemsstat undtager omstødelse af handlinger til gennemførelse af den omhandlede kontrakt fra anvendelsen af ufravigelige regler i *lex fori concursus*, hvis formål er at beskytte princippet [org. s. 8] om kreditorernes ligestilling, hvilket i tilfælde af senere indtrådt insolvens er til skade for alle kreditorerne?
- 4) Skal artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 593/2008 ⁽²⁾ fortolkes således, at »situationer, hvor der skal foretages et lovvalg«, med hensyn til forordningens anvendelse også omfatter det tilfælde, hvor en time-charterkontrakt indgås i en medlemsstat af selskaber med hjemsted i denne medlemsstat, men indeholder en klausul om valg af lovgivningen i en anden medlemsstat?
- 5) Såfremt spørgsmål 4 besvares bekræftende, skal artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 593/2008, sammenholdt med artikel 13 i forordning nr. 1346/2000, da fortolkes således, at parternes valg af, at en kontrakt undergives lovgivningen i en anden medlemsstat end den, hvor »alle andre elementer med relevans for sagen« er lokaliseret, ikke berører anvendelsen af ufravigelige regler i den sidstnævnte medlemsstats lovgivning, der i egenskab af *lex fori concursus* finder anvendelse på muligheden for at anfægte handlinger indgået før insolvensen, som er til skade for alle kreditorerne, og således har forrang for undtagelsesbestemmelsen i artikel 13 i forordning nr. 1346/2000?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29.5.2000 om konkurs (EFT L 160, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17.6.2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177, s. 6).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 5. februar 2016 — Associação Sindical dos Juizes Portugueses mod Tribunal de Contas

(Sag C-64/16)

(2016/C 156/32)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Associação Sindical dos Juizes Portugueses

Sagsøgt: Tribunal de Contas

Præjudicielt spørgsmål

I betragtning af de ufravigelige krav om at bringe det uforholdsmæssigt store underskud til ophør og den finansielle bistand, der er omfattet af de europæiske bestemmelser, skal da princippet om domstolenes uafhængighed, således som det følger af artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter ⁽¹⁾ om grundlæggende rettigheder samt i Domstolens praksis, fortolkes således, at det er til hinder for de foranstaltninger til lønedsættelse, der anvendes på dommere i Portugal, fordi de pålægges ensidigt og varigt af andre myndigheder eller statsorganer, således som det følger af artikel 2 i lov 75/2014 af 12. september?

⁽¹⁾ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 200 C 364, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Ordinario di Verona (Italien) den 10. februar 2016 — Livio Menini og Maria Antonia Rampanelli mod Banco Popolare — Società Cooperativa

(Sag C-75/16)

(2016/C 156/33)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Ordinario di Verona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Livio Menini og Maria Antonia Rampanelli

Sagsøgt: Banco Popolare — Società Cooperativa

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 2, i direktiv 2013/11 ⁽¹⁾, for så vidt som det heri bestemmes, at direktivet »[ikke berører] direktiv 2008/52 ⁽²⁾«, fortolkes således, at denne bestemmelse ikke berører de enkelte medlemsstaters mulighed for at gøre mægling obligatorisk udelukkende i de tilfælde, som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2013/11, dvs. de i artikel 2, stk. 2, i direktiv 2013/11 omhandlede tilfælde, aftaleretlige tvister, der opstår i forbindelse med andre aftaler end købs- eller tjenesteydelsesaftaler, samt tvister, som ikke vedrører forbrugere?
- 2) Skal artikel 1 [...] i direktiv 2013/11, for så vidt som denne bestemmelse sikrer forbrugerne mulighed for at indgive klager mod erhvervsdrivende til specifikke instanser for alternativ tvistbilæggelse, fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national ordning, hvorefter gennemførelse af mægling i en af de i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2013/11 omhandlede tvister er en betingelse for at realitetsbehandle et søgsmål for domstolene anlagt af den part, som anses for forbruger, og under alle omstændigheder for en national ordning, som fastsætter, at den forbruger, som deltager i mæglingen i en af de ovennævnte tvister, skal bruge en advokat og bære de hermed forbundne omkostninger, og ifølge hvilken parten kun har mulighed for at undlade at deltage i mæglingen, såfremt der er berettigede grunde herfor?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21.5.2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (direktiv om ATB på forbrugerområdet) (EUT L 165, s. 63).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/52/EF af 21.5.2008 om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område (EUT L 136, s. 3).
